

Bruxelles, 15. siječnja 2020.
(OR. en)

14994/2/19
REV 2

JAI 1312
DATAPROTECT 302
DAPIX 364
FREMP 177
DIGIT 180
RELEX 1150

NAPOMENA O TOČKI „A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	14994/1/19 REV 1
Predmet:	Stajalište Vijeća i zaključci o primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka (GDPR) – donošenje

1. Direktiva 95/45/EZ zamijenjena je Općom uredbom o zaštiti podataka. Njome se nastoji ostvariti dvostruki cilj: ojačati prava pojedinaca na zaštitu podataka te poboljšati poslovne mogućnosti olakšavanjem slobodnog protoka osobnih podataka na jedinstvenom digitalnom tržištu.

2. Opća uredba o zaštiti podataka stupila je na snagu u svibnju 2016. i primjenjuje se od 25. svibnja 2018.

3. U skladu s člankom 97. Opće uredbe o zaštiti podataka Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni i preispitivanju te Uredbe. Prvo izvješće treba dostaviti do 25. svibnja 2020. U tu svrhu Komisija uzima u obzir stajališta i nalaze Europskog parlamenta i Vijeća te drugih relevantnih tijela i izvora. Također može zatražiti informacije od država članica i nadzornih tijela.

U okviru te ocjene i preispitivanja Komisija osobito preispituje primjenu i funkcioniranje:

- poglavlja V. o prijenosu osobnih podataka trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, a osobito u pogledu odluka donesenih na temelju članka 45. stavka 3. ove Uredbe i odluka donesenih na temelju članka 25. stavka 6. Direktive 95/46/EZ; i
- poglavlja VII. o suradnji i konzistentnosti.

4. S ciljem pripreme stajališta Vijeća predsjedništvo je sastavilo tekst na temelju primjedaba država članica. Radna skupina Vijeća za razmjenu informacija i zaštitu podataka (DAPIX) sastala se 3. rujna, 21. listopada, 11. studenoga i 5. prosinca 2019. radi rasprave o stajalištu Vijeća.

5. Nakon prešutnog postupka pokrenutog 6. prosinca 2019. delegacije su mogle prihvatiti tekst stajališta Vijeća kako je naveden u Prilogu ovoj napomeni.

6. Stoga se Odbor stalnih predstavnika poziva da Vijeću preporuči da kao točku „A” dnevnog reda na jednom od predstojećih sastanaka donese stajalište i zaključke o primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka kako je navedeno u Prilogu, pri čemu je Ujedinjena Kraljevina suzdržana. Komisija će biti obaviještena o stajalištu Vijeća.

1. Uvod

(1) Opća uredba o zaštiti podataka¹ počela se primjenjivati 25. svibnja 2018. stavljajući izvan snage i zamjenjujući Direktivu 95/46/EZ. Cilj je Opće uredbe o zaštiti podataka čvrst i usklađeniji okvir za zaštitu podataka u Uniji koji se temelji na odlučnoj provedbi. Općom uredbom o zaštiti podataka nastoji se postići dvostruk cilj. Prvi je zaštita temeljnih prava i sloboda pojedinaca, a posebno njihovo pravo na zaštitu osobnih podataka. Drugi je cilj omogućiti slobodan protok osobnih podataka i razvoj digitalnog gospodarstva na cijelom unutarnjem tržištu.

(2) U skladu s člankom 97. Opće uredbe o zaštiti podataka Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi prvo izvješće o ocjeni i preispitivanju te uredbe. To izvješće treba se podnijeti do 25. svibnja 2020., a sljedeća svake četiri godine nakon toga.

(3) U tom kontekstu Komisija posebno ispituje primjenu i funkcioniranje:

- poglavlja V. o prijenosu osobnih podataka trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, a osobito u pogledu odluka donesenih na temelju članka 45. stavka 3. ove Uredbe i odluka donesenih na temelju članka 25. stavka 6. Direktive 95/46/EZ; i
- poglavlja VII. o suradnji i konzistentnosti.

(4) Općom uredbom o zaštiti podataka od Komisije se traži da uzme u obzir stajališta i nalaze Europskog parlamenta i Vijeća te drugih relevantnih tijela i izvora. Ona također može zatražiti informacije od država članica i nadzornih tijela.

¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka).

(5) Za pripremu navedenih stajališta i nalaza Vijeća delegacije su pozvane da dostave pisane primjedbe.² O primjedbama država članica raspravljalo se na sastancima Radne skupine za razmjenu informacija i zaštitu podataka DAPIX 21. listopada, 11. studenoga i 5. prosinca 2019. Stajališta i nalazi Vijeća koji se temelje na tom pripremnom radu u sažetom su obliku navedeni u ovom dokumentu. Vijeće je ujedno primilo na znanje komunikaciju Komisije naslovljenu „Pravila o zaštiti podataka kao katalizator povjerenja u EU-u i izvan njega – analiza napretka”³ (Komunikacija) donesenu u srpnju 2019. U komunikaciji se razmatraju učinak pravilâ EU-a o zaštiti podataka i mogućnosti za dodatno poboljšanje njihove provedbe. Iako su nova pravila o zaštiti podataka, prema mišljenju Komisije, ostvarila mnoge od zadanih ciljeva, u Komunikaciji se navode i konkretni koraci za daljnje jačanje tih pravila i njihove primjene.

(6) Vijeće smatra da se njegova stajališta i nalazi ne bi trebali ograničiti na teme koje su izričito navedene u članku 97. stavku 2. Opće uredbe o zaštiti podataka. Stoga Vijeće ujedno potiče Komisiju da u svojem sljedećem izvješću ocijeni i preispita primjenu i funkcioniranje Opće uredbe o zaštiti podataka izvan onoga što je posebno navedeno u tom članku. Nadalje, Komisija bi trebala uzeti u obzir iskustva i doprinos relevantnih dionika. To će doprinijeti osiguravanju što potpunije ocjene. S obzirom na važnost i utjecaj Opće uredbe o zaštiti podataka u sve razvijenijem digitalnom društvu, postoje snažni argumenti u prilog širem preispitivanju i aktualnoj raspravi o toj temi.

(7) Vijeće istodobno ističe da se Opća uredba o zaštiti podataka primjenjuje tek od svibnja 2018. Stoga je vjerojatno da će za većinu problema utvrđenih u državama članicama biti vrlo korisno stjecanje većeg iskustva u primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka u sljedećim godinama. Daljnje smjernice, osobito Europskog odbora za zaštitu podataka (EDPB), i mogućnost razmjene informacija o nacionalnim praksama, tumačenjima i sudskim odlukama također bi bili korisni državama članicama.

² 12756/19 REV 1.

³ 11535/19.

(8) Vijeće je iznijelo niz detaljnih zapažanja o primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka. U tom dokumentu Vijeće navodi određene teme koje države članice smatraju posebno relevantnima. Ta bi se pitanja također na primjeren način trebala odražavati u predstojećem izvješću Komisije.

2. Opće napomene

(9) Vijeće Opću uredbu o zaštiti podataka smatra uspješnom. Ona je nedvojbeno važna prekretnica i instrument kojim se jača pravo na zaštitu osobnih podataka i potiču inovacije u EU-u koje omogućuju povjerenje. Općom uredbom o zaštiti podataka dodatno se povećala razina osviještenosti o važnosti zaštite podataka u EU-u i u inozemstvu.

(10) Vijeće uvažava i važnu ulogu nacionalnih nadzornih tijela u funkcioniranju i dosljednoj primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka. Vijeće također prima na znanje znatno povećanje aktivnosti nadzornih tijela povezanih s izvršavanjem njihovih novih zadaća i ovlasti te pozitivne pomake u pogledu znatno povećane dodjele resursa nadzornim tijelima u mnogim državama članicama. Vijeće dijeli mišljenja Komisije o važnosti suradnje nadzornih tijela država članica, osobito u okviru EDPB-a. Tu bi suradnju trebalo dodatno ojačati jer je posebno važna za nadzor prekogranične obrade koja uključuje rizike ili za obradu koja se odnosi na mnoge države članice, primjerice u pogledu takozvanih velikih tehnoloških poduzeća.

(11) Vijeće također podupire ideju koju je Komisija predstavila u svojoj Komunikaciji prema kojoj bi tijela nadležna za tržišno natjecanje, potrošače i zaštitu podataka trebala surađivati kada je to potrebno, na primjer u pogledu nadzora takozvanih velikih tehnoloških poduzeća. Vijeće napominje da je velik utjecaj tih društava i njihovih poslovnih modela izazvao zabrinutost. Vrijedilo bi ispitati i pratiti, na primjer, kako ispitanici mogu dostatno ostvariti svoja prava u odnosu na velika tehnološka poduzeća. Stoga su potrebni koordinirani naponi za ispitivanje opsega izazova i stvaranje vizije o tome kako se ti izazovi mogu svladavati na razini EU-a.

(12) Nadalje, Vijeće smatra da su voditeljima obrade i izvršiteljima obrade potrebna dodatna pojašnjenja i smjernice od nadzornih tijela i Europskog odbora za zaštitu podataka. U Komisijinu predstojećem izvješću o ocjeni trebalo bi naglasiti i široku potrebu za praktičnim smjernicama i drugim prikladnim sredstvima za ispunjavanje te potrebe.

(13) Izrada kodeksa ponašanja za pojedine sektore u skladu s člankom 40. Opće uredbe o zaštiti podataka mogao bi biti primjeren način za doprinos ispravnoj primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka. Pri izradi takvih kodeksa ponašanja posebnu bi se pozornost moglo posvetiti pitanjima kao što su zaštita osobnih podataka djece ili obrada zdravstvenih podataka. Popis kodeksa ponašanja koji se dogovara s nadzornim tijelima mogao bi pomoći u poboljšanju koordinacije i potpore za takve projekte. Trebalo bi povećati i dodatno razviti mjere za poticanje izrade takvih kodeksa ponašanja.

(14) Istodobno Vijeće primjećuje da nove pojavnosti, a posebno nove tehnologije, također donose nove izazove za zaštitu osobnih podataka te za zaštitu drugih temeljnih prava kao što je zabrana diskriminacije. Ti se izazovi odnose na teme kao što su upotreba velike količine podataka, umjetna inteligencija i algoritmi te tehnologija interneta stvari i tehnologija lanca blokova. Isto se odnosi i na uporabu tehnologija kao što su prepoznavanje lica, nove vrste izrade profila i takozvana *deep fake* tehnologija za uvjerljivo krivotvoren sadržaj. Razvoj kvantnog računalstva također može predstavljati izazov za zaštitu osobnih podataka. S druge strane, Vijeće primjećuje da određene primjene tih tehnologija ujedno mogu predstavljati veliku prednost i potencijalno poboljšati privatnost europskih građana. Vijeće smatra da je, radi držanja koraka s novim tehnologijama, potrebno stalno pratiti i procjenjivati odnos između tehnološkog razvoja i Opće uredbe o zaštiti podataka na razini EU-a.

(15) Vijeće ističe da je Opća uredba o zaštiti podataka tehnološki neutralno pisana te da se njezinim odredbama već rješavaju ti novi izazovi. Vijeće smatra da je ključno uzeti u obzir da su Opća uredba o zaštiti podataka te, općenitije, pravni okvir EU-a za zaštitu osobnih podataka, preduvjet za razvoj budućih inicijativa u području digitalne politike. Međutim, s obzirom na navedeno, Vijeće smatra da je potrebno što prije pojasniti na koji se način Opća uredba o zaštiti podataka primjenjuje na navedene nove tehnologije.

3. Međunarodni prijenosi

(16) Komisija u svojoj komunikaciji pridaje pozornost pozitivnom trendu razvoja pravila o zaštiti podataka na globalnoj razini. Sve je više stranaka Konvencije Vijeća Europe 108, koja je nedavno izmijenjena. Istodobno zemlje diljem svijeta donose novo zakonodavstvo o zaštiti podataka ili moderniziraju svoje regulatorne okvire za zaštitu podataka.

(17) Vijeće smatra da su odluke o primjerenosti ključan instrument kako bi voditelji obrade na siguran način mogli prenositi podatke trećim zemljama i međunarodnim organizacijama. U tom pogledu Vijeće također smatra ključnim da se odluke o primjerenosti temelje na usklađenosti sa svim kriterijima utvrđenima za takve odluke, među ostalim za daljnje prijenose. Odluke o primjerenosti također moraju biti podložne trajnom praćenju i periodičnom preispitivanju, kako se zahtijeva pravom Unije, što je od ključne važnosti za osiguravanje učinkovite zaštite pravâ ispitanikâ. Vijeće podržava namjeru Komisije, izraženu u njezinoj komunikaciji, da dodatno intenzivira dijalog o primjerenosti s ključnim partnerima koji za to ispunjavaju uvjete. Vijeće potiče Komisiju da, pri donošenju novih odluka o primjerenosti, posebno prida pozornost prijenosima upućenim javnim tijelima i prijenosima među javnim tijelima. Vijeće također pozdravlja Komisijin plan da u 2020. podnese izvješće o preispitivanju 11 odluka o primjerenosti donesenih u skladu s Direktivom 95/46/EZ.

(18) Vijeće napominje da je za sada na snazi samo 13 odluka o primjerenosti, uključujući sustav zaštite privatnosti Sjedinjenih Američkih Država. Stoga voditelj obrade treba pribjeći drugim alatima predviđenima u poglavlju V. Opće uredbe o zaštiti podataka u mnogim situacijama pri prijenosu osobnih podataka u treće zemlje i međunarodne organizacije. Vijeće stoga dijeli stajalište da je također važno riješiti pitanje primjene drugih alata za međunarodne prijenose u skladu s poglavljem V. Opće uredbe o zaštiti podataka, koji ponekad mogu i bolje zadovoljiti potrebe pojedinačnih voditelja i izvršitelja obrade u određenom sektoru. Vijeće ističe prednosti tih alata, koji uključuju pravno obvezujuće i provedive instrumente između javnih tijela, obvezujuća korporativna pravila, standardne klauzule o zaštiti podataka koje donosi Komisija ili donosi nadzorno tijelo, a odobrava Komisija, kao i odobrene kodekse ponašanja ili mehanizme certificiranja, zajedno s obvezujućim obvezama voditelja ili izvršitelja obrade u trećoj zemlji.

(19) Vijeće nadalje napominje da standardne ugovorne klauzule za prijenos podataka u treće zemlje razvijene u skladu s Direktivom 95/46/EZ nisu ažurirane s obzirom na razvoj događaja nakon što su prvotno donesene, uključujući stupanje na snagu Opće uredbe o zaštiti podataka. Potiče se Komisija da ih u dogledno vrijeme preispita i izmijeni kako bi se u obzir uzele potrebe voditeljâ i izvršiteljâ obrade.

(20) Države članice napomenule su da bi za primjenu nekih od spomenutih alata bila korisna dodatna pojašnjenja i smjernice. Na primjer, neke su države članice istaknule da, u nedostatku odluke o primjerenosti, voditelju obrade može biti teško odrediti što se može smatrati primjerenim zaštitnim mjerama zaštite podataka iz članka 46. Opće uredbe o zaštiti podataka. Prema mišljenju Vijeća bili bi dobrodošli pojašnjenja i smjernice, posebno oni Europskog odbora za zaštitu podataka. Vijeće ističe već izdane smjernice EDPB-a o obvezujućim korporativnim pravilima. Osim toga, bilo bi nužno pojasniti minimalne standarde za prijenose među javnim tijelima na koje se primjenjuju primjerene zaštitne mjere. To je važno jer javna tijela država članica stalno trebaju surađivati i razmjenjivati osobne podatke s tijelima trećih zemalja čiji se pravni okviri razlikuju od pravnih okvira EU-a.

4. Mehanizmi suradnje i konzistentnosti

(21) Prema mišljenju Vijeća mehanizmi suradnje i konzistentnosti ključni su instrumenti kojima se osigurava visoka i dosljedna razina zaštite osobnih podataka u cijelom EU-u. Očekuje se da će primjena tih mehanizama u bliskoj budućnosti dovesti do niza važnih zajedničkih odluka i smjernica na europskoj razini, čime će se pridonijeti jasnijem razumijevanju i dosljednoj primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka te smanjiti razlike u njezinoj primjeni.

(22) Međutim, iako se mehanizmi suradnje i konzistentnosti smatraju ključnim elementima novog regulatornog okvira i od nadzornih se tijela očekuje da surađuju, države članice napomenule su da su njihova nadzorna tijela pri njihovom korištenju naišla na neke izazove. Osim toga, neke su države članice skrenule pozornost na utjecaj novih mehanizama na administrativno opterećenje i ljudske resurse te posebno na posljedice rokova u skladu s člankom 60. Opće uredbe o zaštiti podataka. Neke države članice spomenule su i probleme povezane s nedostatkom detaljnijih odredaba Opće uredbe o zaštiti podataka o primjenjivim postupcima u prekograničnim situacijama, kao i različite kriterije, posebno za rješavanje pritužbi u skladu s nacionalnim postupovnim zakonima. Međutim, unatoč tomu što uviđa izazove s kojima se suočavaju nadzorna tijela u pogledu tih rokova i usklađivanja sa zahtjevima nacionalnih postupovnih prava, Vijeće smatra kako je radi učinkovite provedbe Opće uredbe o zaštiti podataka važno da uvjeti iz članka 60. budu ispunjeni.

(23) Prema mišljenju Vijeća i dalje je prerano za ocjenu funkcioniranja mehanizama suradnje i konzistentnosti s obzirom na kratko iskustvo njihove primjene. Vijeće stoga potiče Komisiju da se u kontekstu tog preispitivanja savjetuje s nadzornim tijelima i Europskim odborom za zaštitu podataka. Vijeće također potiče Europski odbor za zaštitu podataka da razmotri pitanje pronalaženja učinkovitih radnih rješenja u prekograničnim predmetima.

5. Margina do gornje granice za nacionalne zakonodavce

(24) Opća uredba o zaštiti podataka izravno se primjenjuje u svim državama članicama. Kao što je Komisija istaknula u svojoj Komunikaciji, jedan od ključnih ciljeva Opće uredbe o zaštiti podataka bilo je udaljavanje od rascjepkanog uređenja s 28 različitih nacionalnih prava koje je postojalo u skladu s Direktivom 95/46/EZ te pružanje pravne sigurnosti pojedincima i poduzećima diljem EU-a. Vijeće smatra da je Opća uredba o zaštiti podataka u velikoj mjeri pridonijela tom cilju.

(25) Međutim, Općom uredbom o zaštiti podataka prepušta se nacionalnom zakonodavcu da zadrži ili uvede konkretnije odredbe radi prilagodbe primjene određenih pravila iz te Uredbe. Margina za to uvrštena je u nekoliko članaka Opće uredbe o zaštiti podataka. Komisija je u svojoj Komunikaciji navela da će obratiti posebnu pozornost na nacionalne mjere koje se odnose na uporabu tog prostora za pojašnjenje. Prema mišljenju Komisije, nacionalnim zakonodavstvom ne bi trebalo uvesti zahtjeve koji nadilaze Opću uredbu o zaštiti podataka ako nema prostora za pojašnjenje, kao što su dodatni uvjeti za obradu. Vijeće podsjeća na to da se u pregovorima o Općoj uredbi o zaštiti podataka iz mnogo razloga smatralo kako je nacionalnim zakonodavcima potrebno ostaviti primjerenu marginu. Na primjer, člankom 6. stavcima 2. i 3. Opće uredbe o zaštiti podataka omogućuje se državama članicama da zadrže ili uvedu preciznije odredbe radi prilagodbe primjene određenih pravnih osnova za obradu osobnih podataka. Određena fragmentacija koju je prouzročila ta margina bila je, stoga, predviđena te je opravdana. Isto se, primjerice, odnosi na članke 85. i 86.

(26) Međutim, više država članica istaknulo je da je nacionalna margina mogla dovesti do određenih neželjenih posljedica jer je do određene mjere pridonijela fragmentiranijem pravnom okružju nego što je to prvotno bilo predviđeno. Primjerice, margina za nacionalne zakonodavce uključena je i u članak 8. Opće uredbe o zaštiti podataka, kojim je predviđena dob za privolu djeteta u odnosu na usluge informacijskog društva u rasponu od 13 do 16 godina. To je dovelo do toga da su države članice donijele različite dobne granice.

(27) Iako većina država članica nije postavila pitanje različitih dobnih granica, nekoliko država članica smatralo je to problematičnim te je predložilo da se razmotri uvođenje jedinstvene dobne granice. Vijeće napominje da je ta fragmentacija koja se odnosi na različite dobne granice predviđena kada je donesena odluka o dopuštanju fleksibilnosti u pogledu dobne granice, na kraju pregovora o Općoj uredbi o zaštiti podataka. Međutim, mogućnost izbora različitih dobnih granica kako je predviđeno člankom 8. dovela je do pravne nesigurnosti u pogledu mjerodavnog prava među državama članicama u situacijama u kojima se nacionalni zakoni dviju država članica primjenjuju na jednu aktivnost obrade.

(28) Međutim, Vijeće napominje da se Opća uredba o zaštiti podataka i nacionalna pravila kojima se ona nadopunjuje primjenjuju tek kratko vrijeme. Sektorsko zakonodavstvo još se preispituje u mnogim državama članicama. Stoga je možda prerano donositi jasne zaključke o ukupnoj razini pravne rascjepkanosti u EU-u. Bilo bi korisno bolje razumjeti kako je pitanje preklapanja teritorijalnih područja primjene nacionalnih zakona o provedbi Opće uredbi o zaštiti podataka utjecalo na voditelje i izvršitelje obrade, kao i načine na koji oni rješavaju takve situacije.

(29) Vijeće također ističe da je potrebno spriječiti fragmentaciju u pravnom okružju EU-a u pogledu zaštite osobnih podataka. Direktive i uredbi EU-a koje sadržavaju odredbe o obradi osobnih podataka trebale bi biti u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka ili, ako je to primjenjivo, s Direktivom (EU) 2016/680⁴ ili Uredbom (EU) 2018/1725⁵. Pravo na zaštitu podataka trebalo bi uzeti u obzir na primjeren način pri izradi politika koje utječu na obradu osobnih podataka.

6. Nove obveze za privatni sektor

(30) Iako se Općom uredbom o zaštiti podataka u određenoj mjeri smanjilo administrativno opterećenje za voditelje obrade, njome su uvedene i nove obveze. Povećano radno opterećenje koje proizlazi iz toga posebno je utjecalo na mala i srednja poduzeća (MSP-ovi). Prema Komunikaciji, iako se situacija među državama članicama razlikuje, MSP-ovi su među dionicima s najviše pitanja o primjeni Opće uredbi o zaštiti podataka. Slično tomu, nekoliko je država članica istaknulo da su neke dobrotvorne udruge i udruge volontera naišle na izazove sa zahtjevima u pogledu dokumentacije.

⁴ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP.

⁵ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ.

(31) Prema informacijama nekih država članica MSP-ovi su, primjerice, nezadovoljni s ograničenim odstupanjem od obveze vođenja evidencije aktivnosti obrade. U skladu s člankom 30. stavkom 5. Opće uredbe o zaštiti podataka poduzeća ili organizacije s manje od 250 zaposlenika nisu obvezni voditi evidenciju aktivnosti obrade, ali pod nizom uvjeta koji se gotovo nikada ne primjenjuju. Iako uviđa da je pristup utemeljen na riziku iz Opće uredbe o zaštiti podataka odabrao zakonodavac, Vijeće smatra da bi bilo važno pokušati procijeniti kako planirana ravnoteža između pristupa koji se temelji na riziku, s jedne strane, i potrebe uzimanja u obzir posebnih potreba MSP-ova (uvodna izjava 13), s druge strane, funkcionira u praksi.

(32) Još jedan primjer novih obveza obveza je obavješćivanja nadzornih tijela o povredama osobnih podataka i dokumentiranje takvih povreda (članak 33. Opće uredbe o zaštiti podataka). Prema informacijama zaprimljenima od država članica broj dosad dostavljenih obavijesti na razini EU-a u skladu s člankom 33. značajan je. Zato se čini da je ta obveza prouzročila dodatan posao i voditeljima obrade i nadzornim tijelima.

(33) Iako se u uvodnoj izjavi 13. države članice i njihova nadzorna tijela potiču da u primjeni ove Uredbe uzmu u obzir posebne potrebe mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća, Vijeće se slaže da bi mogle biti korisne dodatne smjernice i potpora nacionalnih nadzornih tijela ili Europskog odbora za zaštitu podataka za MSP-ove. Neka nadzorna tijela država članica već su razvila ciljane smjernice i alate za MSP-ove kako bi odgovorila na njihova pitanja i potrebe. Vijeće naglašava ulogu tih tijela i Europskog odbora za zaštitu podataka u pružanju savjeta malim i srednjim poduzećima te dobrotvornim ili volonterskim udrugama te ih potiče da budu aktivniji u tom pogledu. Kako bi pomogla MSP-ovima i olakšala im usklađenost s Općom uredbom o zaštiti podataka, i nadzorna tijela mogla bi razviti praktične alate, kao što su usklađeni obrazac za voditelje obrade i izvršitelje obrade, kako bi obavijestili nadzorna tijela u slučaju povrede osobnih podataka, ili pojednostavnjena evidencija obrade.

7. Predstavnici voditeljâ obrade ili izvršitelja obrade koji nemaju poslovni nastan u Uniji

(34) Države članice skrenule su pozornost na mogućnost da voditelji i izvršitelji obrade koji nemaju poslovni nastan u Uniji ne ispunjavaju svoje obveze utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka. Jedna je od tih obveza zahtjev iz članka 27. da voditelji obrade i izvršitelji obrade imenuju predstavnika u Uniji. Nije sigurno u kojoj su mjeri voditelji obrade koji imaju poslovni nastan u trećim zemljama poštovali tu obvezu, ali u skladu s informacijama iz država članica bilo je slučajeva u kojima predstavnik nije imenovan. Bilo bi korisno imati informacije o tome u kojoj su mjeri voditelji obrade ili izvršitelji obrade koji nemaju poslovni nastan u Uniji imenovali zastupnika u skladu s člankom 27. te što su nadzorna tijela poduzela kako bi se osiguralo da se ta obveza ispunjava.

(35) Nadalje, u skladu s člankom 30. stavkom 2. predstavnik izvršitelja obrade vodi evidenciju svih kategorija aktivnosti obrade koje se obavljaju za voditelja obrade, koja se na zahtjev daje na uvid nadzornom tijelu. Nije posve jasno što nadzorno tijelo može učiniti u situacijama u kojima predstavnici ne ispune svoje obveze. Još jedno pitanje koje može biti potrebno dodatno razmotriti jest opseg odgovornosti predstavnika u slučaju neispunjavanja obveza voditelja obrade ili izvršitelja obrade. Stoga je u tom pogledu dobrodošla nedavno ažurirana smjernica Odbora za zaštitu podataka.

8. Zaključci

(36) Vijeće poziva Komisiju da zauzme opći pristup u svojem sljedećem izvješću i da se ne ograniči na poglavlja V. i VII. koja se izričito navode u članku 97. Opće uredbe o zaštiti podataka. S obzirom na važnost i utjecaj Opće uredbe o zaštiti podataka, postoje snažni argumenti u prilog širem preispitivanju i raspravi o toj temi, uz pomno uzimanje u obzir doprinosa Vijeća, Europskog parlamenta i drugih relevantnih dionika, kao što su nadzorna tijela.

(37) U ovom dokumentu razmatraju se pitanja primjene i tumačenja Opće uredbe o zaštiti podataka koja su dosad prouzročila najveću zabrinutost u državama članicama. Pitanja se posebno odnose na: 1) izazove povezane s utvrđivanjem ili primjenom odgovarajućih zaštitnih mjera u slučaju nepostojanja odluke o primjerenosti; 2) dodatni rad za nadzorna tijela zbog mehanizama suradnje i konzistentnosti iz poglavlja VII. Opće uredbe o zaštiti podataka te utjecaj tih mehanizama na resurse; 3) nepredviđenu fragmentaciju zakonodavstva; 4) nove obveze za voditelje obrade i izvršitelje obrade u privatnom sektoru uvedene nekim odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka te 5) korake koje trebaju poduzeti nadzorna tijela za rješavanje situacija u kojima voditelji obrade s poslovnim nastanom u trećim zemljama ne imenuju svojeg predstavnika u Uniji.

(38) Međutim, ima i pitanja povezanih s drugim odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka koja su iznijele pojedine države članice. Iako Vijeće priznaje da je određeni broj pitanja uglavnom posljedica činjenice da se Opća uredba o zaštiti podataka primjenjuje tek kratko vrijeme, smatra da bi ih trebalo rješavati, bez obzira na koji način. Vijeće se slaže da su mnoga pitanja koja su iznijele države članice pitanja tumačenja koja se mogu riješiti, na primjer, daljnjim smjernicama, iako su neki od tih materijala već dostupni. Vijeće uvažava ulogu EDPB-a i nacionalnih nadzornih tijela u pružanju smjernica. Pozornost bi osobito trebalo pridati:

- primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka u području novih tehnologija, kao i pitanjima koja se odnose na velika tehnološka poduzeća;
- praktičnim alatima za MSP-ove i dobrotvorne ili volonterske udruge, kao što su usklađeni obrazac za voditelje obrade i izvršitelje obrade kako bi obavijestili nadzorna tijela u slučaju povrede osobnih podataka ili pojednostavnjena evidencija obrade, kao i drugim odgovarajućim alatima za MSP-ove u pogledu primjene Opće uredbe o zaštiti podataka s obzirom na njihove posebne potrebe;
- učinkovitim radnim dogovorima nadzornih tijela u prekograničnim slučajevima i
- pitanjima povezanim sa situacijama u kojima predstavnik voditelja obrade ili izvršitelja obrade s poslovnim nastanom izvan EU-a ne ispunjava svoje obveze.

(39) Nadalje, mnoga od tih pitanja i tema, posebno ona u području nadležnosti nacionalnih zakonodavaca i izazovi povezani s novim tehnologijama, zaslužuju daljnje rasprave i razmjenu iskustava između država članica i Komisije. Trebalo bi istražiti koji bi forum bio prikladan za takve rasprave, a da se ne preklapa s radom Europskog odbora za zaštitu podataka.

(40) U odnosu na poglavlje V. Vijeće potiče Komisiju ne samo na preispitivanje postojećih odluka o primjerenosti, već i na ispitivanje mogućnosti donošenja novih odluka o primjerenosti u skladu sa zahtjevima utvrđenima pravom Unije te na istraživanje mogućnosti da se pri donošenju takvih odluka posebno radi na prijenosima u javna tijela i među njima. Vijeće istodobno dijeli mišljenje da je jednako važno riješiti pitanje primjene drugih alata dostupnih u skladu s poglavljem V. kako bi se voditeljima obrade omogućila veća jasnoća informacija o tome kada bi se moglo smatrati da postoje odgovarajuće zaštitne mjere ako ne postoji odluka o primjerenosti.

(41) Kada je riječ o poglavlju VII., Vijeće primjećuje da je bilo iskazivanja zabrinutosti u pogledu određenih pitanja, kako je prethodno opisano. Vijeće smatra da bi trebalo dodatno ojačati suradnju među nadzornim tijelima. U tom bi kontekstu u budućem izvješću Komisije trebalo uzeti u obzir važnost resursa nacionalnih nadzornih tijela i Europskog odbora za zaštitu podataka. Vijeće smatra da bi trebalo razmotriti i postupovne izazove koji se odnose na primjenu poglavlja VII. Vijeće potiče Komisiju da se savjetuje s nadzornim tijelima i Europskim odborom za zaštitu podataka.

(42) Vijeće uviđa rizik od fragmentacije zakonodavstva povezane s marginom koju države članice imaju kako bi zadržale ili uvele preciznije odredbe radi prilagodbe primjene pravila iz Opće uredbe o zaštiti podataka. Iako je ta margina ostavljena namjerno, radi utvrđivanja određenih odredaba Opće uredbe o zaštiti podataka, pa je određena fragmentacija stoga opravdana, Vijeće smatra da bi razvoj događaja u tom pogledu trebalo pomno pratiti. Osim toga, Vijeće smatra da je u relevantnim područjima politike i zakonodavstva EU-a potrebno u potpunosti uzeti u obzir aspekte zaštite podataka i Opću uredbu o zaštiti podataka.

(43) Prema mišljenju Vijeća, važno je promicati europski model uspostavljen Općom uredbom o zaštiti podataka i osigurati pravnu sigurnost za sve dionike u godinama koje dolaze. Komisija bi stoga u svojem izvješću trebala razmotriti pitanja povezana s navedenim temama te predložiti odgovarajuća sredstva za njihovo rješavanje. Nadalje, kako bi se pripremila naknadna izvješća u skladu s člankom 97., Komisija bi trebala i nadalje pratiti i analizirati iskustva primjene Opće uredbe o zaštiti podataka, posebno u pogledu pitanja navedenih u ovom dokumentu. Vijeće ujedno ističe važnost što skorijeg ispitivanja i objašnjavanja načina na koji se Opća uredba o zaštiti podataka primjenjuje i na koji se njome može odgovoriti na izazove prouzročene novim tehnologijama.
